

„Дано и други ученици се притекатъ на помощъ на бъдните сирачета, та съ това да се облекчи участъта имъ. Съ почить: за 40 ученика отъ прогимназията — Пенко Тотевъ, ученикъ отъ III класъ“.

19.XII.1913 г.

с. Бъжаново.

За тази толкова трогателна помощъ редакцията на „Вънешъ“ изпраща слѣдното писмо:

До **Пенко Тотевъ**, ученикъ отъ III класъ въ прогимназията на село Бъжаново.

„Съ искрена радость получихме писмoto, което ни изпращате отъ името на 40 ваши другари, заедно съ сумата 20 лева. Споредъ желанието Ви, парите внесохме на комитета, който се грижи за сирачата, бащите на които сѫ загинали прѣзъ войната. Вие и четирдесетъ ви другари съ своите помощи изпълнявате ёдно много високо и много благородно дѣло. Вѣрвайте, че милостиво и добро сърдце се намира много повече въ малолѣтни момчета и дѣвойки отъ вашата възрастъ. Не се иска непрѣмѣнно да бѫде човѣкъ възрастенъ и богатъ, за да прави добро. Вие давате много добъръ примѣръ съ своите скромни помощи. Родителите и учителите могатъ да се гордѣятъ съ васъ. Като сте откъснали отъ вашите оскѣдни срѣдства за нещастните сираци, на които бащите пожертвуваха живота си за отечеството, вие съ това изпълнявате отечественъ дългъ не по-доленъ отъ онъ, който повика вашите родители на бойното поле. Това ваше дѣло показва, че ще бѫдете добри синове на родителите си и добри граждани на отечеството, кога порастете.“

Приемете нашия поздравъ

Главенъ редакторъ на „Вънешъ“ : Н. Станевъ.